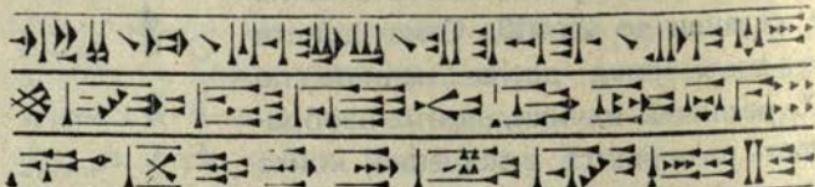

зонтално, ту въ отвесно или наклонно положение, или пъкъ кръстосано, и винаги на колони съ посока отъ лъво къмъ дъясно.

Клинописъ.

Съ клинописъ си служели много източни народи: вавилонци, асирийци, мидийци и др. Най-напредналь клинописъ имали персите, които си стъкмили и азбука отъ 36 знака (букви), раздѣлени за гласни и съгласни знаци. Намѣрени сѫ клинописи отъ 4500 години преди Христа.

Египтяните, единъ отъ най-цивилизованите народи въ старо време, сѫщо имали образно писмо: за писане си служили съ разни фигури на животни, растения, части отъ човѣшко тѣло, звезди, разни орждия, сѣчива и др. Понѣкога вмѣсто самите предмети, изписвали тѣхните белези. Съ тѣхъ си служели твърде много за надписи върху паметници, надгробни плочи и други такива случаи. Затова и тия фигури носятъ име иероглифи (=свещени чертежи).

По-сетне египетските книжовници, като бѣрзали въ рисуването, или защото искали да напишатъ много случки и събития на малко място, не рисували цѣлите образи на предметите, ами само нѣкои части. Вмѣсто цѣлъ човѣкъ, рисували само главата му; вмѣсто цѣла птица — само главата съ клюна ѝ; вмѣсто цѣлъ бикъ — само главата съ рогата му и т. н.